

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 21CoE/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115217166
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4115217166.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Vargovej a členov senátu JUDr. Lenky Kostolanskej a Mgr. Mareka Janigloša, v exekučnej veci oprávneného: MINIHOTOVOST, SE, námestí T. G. Masaryka 2392/17, Břeclav, Česká republika, IČO: 043 55 211, zastúpeného advokátskou kanceláriou Advocate s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: Q. G., nar. XX. XX. XXXX, C. XXX, o vymoženie sumy 100,- eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 9Er/680/2015 a u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Záhradnícka 60, Bratislava pod sp. zn. EX 16201/15, o odvolaní oprávneného zo dňa 19. 10. 2017 proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č.k. 9Er/680/2015-25 zo dňa 18. septembra 2017 v spojení s opravným uznesením č.k. 9Er/680/2015-52 zo dňa 02. mája 2018 a v spojení s opravným uznesením č.k. 9Er/680/2015-73 zo dňa 11. mája 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 9Er/680/2015-25 zo dňa 18. septembra 2017 v spojení s opravným uznesením č.k. 9Er/680/2015-52 zo dňa 02. mája 2018 a v spojení s opravným uznesením č.k. 9Er/680/2015-73 zo dňa 11. mája 2021 **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil citáciou ust. § 41 ods. 2 písm. d/, § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Exekučný poriadok“), ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ust. § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 5, § 54 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, ust. § 31 ods. 3, § 33 ods. 2, § 44 ods. 1, § 45 ods. 1, 3 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov.

3. Uviedol, že v predmetnej veci je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok pod sp. zn. SR 18494/14 zo dňa 28. 11. 2014 vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava.

4. Súd prvej inštancie pri preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia, návrhu oprávneného, exekučného titulu a priloženej zmluvy o úvere zistil, že oprávnený s povinným uzavreli dňa 10. 01. 2014 na diaľku prostredníctvom web stránky www.minipozicka.sk zmluvu o úvere č. 437931, na základe ktorej poskytol oprávnený povinnému úver vo výške 100,- eur. Predmetný právny vzťah posúdil ako spotrebiteľský aj s ohľadom na predmet činnosti dodávateľa na výpise z OR, ako aj vzhľadom k tomu, že súdu prvej inštancie je z rozhodovacej činnosti známe, že oprávnený v obdobných prípadoch vystupuje opätovne. Ďalej uviedol, že je nepochybné, že povinný je a aj v čase uzavretia zmluvy bol spotrebiteľom, nakoľko z

obsahu spisu nevyplýva, že by povinný pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Konštatoval, že ide o spotrebiteľskú zmluvu a na právny vzťah medzi účastníkmi je nutné okrem ustanovení všeobecných obchodných podmienok, na ktoré sa odôvodnenie rozsudku odvoláva, aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ktoré majú kogentnú povahu a sú súčasťou obsahu záväzku bez ohľadu na dohodu strán.

5. Zdôraznil, že súčasne so zmluvou o úvere bola uzatvorená aj rozhodcovská zmluva. Uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy, ako podmienka uzatvorenia zmluvy, ktorú oprávnený používa v prípadoch rovnakého druhu a neurčitého počtu, pre neurčitý okruh spotrebiteľov, je neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Táto zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Napokon ani doložka umožňujúca dodávateľovi výber rozhodcovského konania nenapĺňa záujem na ochrane spotrebiteľa. Takto formulovaná zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a preto je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Rozhodcovská doložka v rozhodcovskej zmluve je neprijateľná, pretože núti spotrebiteľa sa podrobiť výlučne rozhodcovskému konaniu. Neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom. Akékoľvek plnenie priznané rozhodcom na základe rozhodcovskej doložky, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, je plnením, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi.

6. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že rozhodcovská zmluva spolu so zmluvou o úvere má charakter štandardnej formulárovej zmluvy, ktorú oprávnený používa s vopred neurčítym počtom spotrebiteľov v zmluvných vzťahoch. Nakoľko bola rozhodcovská zmluva navrhnutá vopred, teda ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu, ktorej podstatu spotrebiteľ nemohol ovplyvniť, nemožno považovať takúto rozhodcovskú zmluvu za individuálne dojednanú. V čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy ešte medzi účastníkmi neexistoval z uzavretej zmluvy žiadny spor. Takýmto spôsobom sa pred vznikom akéhokoľvek sporu s oprávneným bez primeraného dôvodu povinný vopred vzdal svojich práv uplatniť svoje nároky alebo brániť svoje práva pred všeobecným súdom.

7. Rozhodcovskú zmluvu uzavretú medzi dodávateľom a spotrebiteľom, na podklade ktorej veriteľ - dodávateľ iniciuje voči spotrebiteľovi rozhodcovské konanie a ktorá nebola dojednaná individuálne po vzniku sporu medzi účastníkmi zmluvy, považuje súd za neprijateľnú (nekalú) podmienku v spotrebiteľskej zmluve a z toho dôvodu za absolútne neplatnú, pretože poskytuje veriteľovi neprimeranú a nedôvodnú výhodu voči dlžníkovi spočívajúcu v tom, že môže vopred určiť súkromnoprávny subjekt, ktorý bude rozhodovať prípadný spor so spotrebiteľom a vylúčiť tak ochranu práv spotrebiteľa všeobecným súdom.

8. Súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní pod sp. zn. 6 Cdo 1/2012 zo dňa 21. marca 2012, niekoľko rozhodnutí Súdneho dvora (vo veci C-14/83 Sabine von Colson, Elisabeth Kamann v Land Nordrhein- Westfalen, v spojených prípadoch C-240/98 - C-244/98 Océano Grupo Editorial SA, Rocio Murciano Quintero C-240/98 v Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades C-241/98, José Luis Copano Badillo C-242/98, Mohammed Berroane C-243/98, Emilio Vinas Feliu C-244/98, vo veci C-76/10, vo veci Pannon GSM, vo veci C - 40/08 - Asturcom Telecomunicaciones SL v. Cristina Rodríguez Nogueira, Mostaza Claro C 168/05, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98, Freiburger Kommunalbauten C-237/02).

9. Na základe vyššie uvedených skutočností mal súd prvej inštancie za to, že exekučné konanie založené na takejto neprijateľnej zmluvnej podmienke, ktorá je nekalá, nemorálna, neslušná a neetická (v danom prípade na viacerých neprijateľných podmienkach), by bolo v rozpore s dobrými mravmi, a preto zamietol žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

10. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený elektronickými prostriedkami v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

11. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

12. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd prvej inštancie posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval, alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 70/2003). Tiež poukázal na Nález ÚS SR pod sp. zn. ÚS 5/2000, uverejnený pod č. 18/2000.

13. Ako oprávnený sa voči povinnému domáha iba vrátenia tej sumy, ktorú mu na základe zmluvy o úvere aj preukázateľne poskytol. Príslušenstvom tejto sumy sú okrem toho iba plnenia, na ktoré má oprávnený nárok zo všeobecne záväzných právnych predpisov Slovenskej republiky. Oprávnený sa od povinného nedomáha zaplatenia žiadnych iných úrokov alebo poplatkov, ktoré by vyplývali zo zmluvy o úvere a mohli by byť považované za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Je povinnosťou povinného vyplývajúcou mu zo samotnej podstaty zmluvy o úvere, aby oprávnenému vrátil peňažné prostriedky, ktoré mu boli z jeho strany poskytnuté. Konanie oprávneného, ktorým sa domáha vrátenia tejto sumy od povinného nemožno v žiadnom prípade považovať za nekalé konanie alebo konanie v rozpore s dobrými mravmi.

14. K neúplnému zisteniu skutkového stavu súdom prvej inštancie oprávnený uviedol, že s povinným uzatvára rozhodcovskú zmluvu podľa ust. § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov formou samostatného právneho úkonu a to na samostatnej listine. V niektorých prípadoch je rozhodcovská doložka dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné. Konajúci súd však tieto skutočnosti dostatočne nezisťoval, a tak zaťažil konanie vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu.

15. V rámci rozhodcovskej zmluvy, ktorá predstavuje samostatnú listinu sa zmluvné strany dohodli nasledovne:

„Všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmienok zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z taktó vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené:

- a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde, pričom právo voľby príslušného Stáleho rozhodcovského súdu podľa čl. I bod 1 tejto zmluvy má žalujúca zmluvná strana; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov zvoleného Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu,

- b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu“.

Je nepochybné, že rozhodcovská zmluva, resp. doložka dohodnutá medzi oprávneným a povinným je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od povinného, aby spory s oprávneným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

16. Oprávnený ďalej poukázal na rozsudok Vrchného súdu v Olomouci sp. zn. 12 Cmo 13/2010 zo dňa 02. 03. 2011, rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33 Cdo 2675/2007 zo dňa 30. 10. 2009, sp. zn. 23 Cdo 1201/2009 zo dňa 29. 06. 2010, rozsudok Krajského súdu v Hradci Králové sp. zn. 19 Co 491/2010 zo dňa 01. 03. 2011 a uznesenia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 23 Cdo 4895/2010 zo dňa 28. 04. 2010 a sp. zn. 32 Cdo 1590/2008 zo dňa 30. 03. 2009.

17. Tiež zdôraznil, že zmluvné strany sa na základe rozhodcovskej zmluvy dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v rozhodcovskej zmluve vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku rozhodcovskej zmluvy.

18. Rozhodcovské konanie prebiehalo v písomnej forme, t.j. na základe písomného návrhu na začatie rozhodcovského konania zo strany oprávneného zaslal rozhodcovský súd povinnému výzvu na žalobnú odpoveď (možnosť vyjadriť sa k podanému návrhu oprávneného), na základe čoho potom rozhodcovský súd podľa skutkových zistení vydal rozhodcovský rozsudok. Vzdialenosť sídla rozhodcovského súdu od bydliska účastníkov konania teda nemala žiaden relevantný význam pre výsledok konania, resp. pre možnosť uplatnenia procesných práv účastníka. Všetky podania sú na Stály rozhodcovský súd doručované prostredníctvom pošty, čiže princíp rovnosti účastníkov je zachovaný, bez ohľadu na miesto ich bydliska alebo sídla. Z uvedeného jasne vyplýva, že vzdialenosť súdu, od miesta bydliska/sídla, nemá žiaden vplyv na možnosť domáhať sa súdnej ochrany.

19. Oprávnený navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

20. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (ust. § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov - ďalej len „CSP“), viazaný rozsahom odvolania oprávneného, odvolacími dôvodmi, ako i zisteným skutkovým stavom (ust. § 379, § 380 ods. 1, 2, § 383 CSP) prejednal podané odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), pričom dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie zo dňa 18. 09. 2017 v spojení s opravnými uzneseniami zo dňa 02. 05. 2018 a zo dňa 11. 05. 2021 podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne, pričom sa stotožnil i odôvodnením napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie.

21. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predmetné exekučné konanie sa začalo dňa 04. 03. 2015, kedy bola pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica o návrhu oprávneného (pôvodne spoločnosť MINIHOTOVOSTĚ, s.r.o., zapísaná v obchodnom registri príslušného súdu od 14. 09. 2013 do 30. 03. 2015) na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, a to rozhodcovského rozsudku vydaného pod sp. zn. SR 18494/14 dňa 28. 11. 2014 Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23. 12. 2014 a vykonateľnosť dňa 29. 12. 2014. Následne súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD. podaním zo dňa 04. 03. 2015 požiadal príslušný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe vyššie označeného exekučného titulu. Výzvou zo dňa 21. 10. 2015 žiadal súd prvej inštancie oprávneného o zaslanie rozhodcovskej zmluvy. Dňa 03. 11. 2015 bola súdu prvej inštancie doručená zmluva o úvere, všeobecné obchodné podmienky poskytnutia úveru a rozhodcovská zmluva. Následne súdny exekútor opakovanými žiadosťami zo dňa 03. 11. 2015, 12. 04. 2016, 27. 05. 2016, 05. 07. 2016, 23. 08. 2016, 03. 10. 2016, 28. 11. 2016 a 16. 03. 2017 žiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Dňa 18. 09. 2017 súd prvej inštancie, obsadený vyšším súdnym úradníkom, vydal napadnuté uznesenie, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodov uvedených v odôvodnení tohto uznesenia, pričom v záhlaví uznesenia označil pôvodne oprávneného, t.j. spoločnosť MINIHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava napriek tomu, že pôvodne oprávnený od 31. 03. 2017 zmenil právnu formu a jeho obchodné meno bolo MINIHOTOVOSTĚ, a.s. so sídlom Pribinova 25, Bratislava. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 9Er/680/2015-52 zo dňa 02. 05. 2018 opravil označenie oprávneného v uznesení zo dňa 18. 09. 2017 na MINIHOTOVOSTĚ, a.s. so sídlom Politických vězňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika. Toto opravné uznesenie vydal súd prvej inštancie napriek tomu, že právny nástupca pôvodne oprávneného (spoločnosti MINIHOTOVOSTĚ, s.r.o.), t.j. spoločnosť MINIHOTOVOSTĚ, a.s. ako zanikajúca spoločnosť bola vymazaná z obchodného registra dňa 15. 11. 2016 v dôsledku cezhraničného zlúčenia s obchodnou spoločnosťou MINIHOTOVOSTĚ, a.s. Politických vězňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika ako nástupníckou spoločnosťou, ktorá v rámci cezhraničnej fúzie zmenila svoju právnu formu na európsku spoločnosť MINIHOTOVOST, SE. Vo výpise z obchodného registra spoločnosti MINIHOTOVOSTĚ, a.s. (od 31. 03. 2015 do 15. 06. 2017) je zapísané, že spoločnosť zanikla v dôsledku zlúčenia od 16. 06. 2017 a jej právnym nástupcom je spoločnosť MINIHOTOVOST, SE, Politických vězňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika a taktiež je poznačený predaj časti podniku spoločnosti MINIHOTOVOSTĚ, a.s. spoločnosti MINIHOTOVOST, a.s. IČO: 04355211 so sídlom Politických vězňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika. Následne súd prvej inštancie uznesením č.k. 9Er/680/2015-67 zo dňa 14. 01. 2020 rozhodol o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom (MINIHOTOVOST, SE) pôvodného oprávneného. Ďalším opravným uznesením č.k. 9Er/680/2015-76 zo dňa 11. 05. 2021 súd prvej inštancie opätovne opravil označenie oprávneného v záhlaví svojho uznesenia zo dňa 18. 09. 2017 v spojení s opravným uznesením zo dňa 02. 05. 2018 tak, že oprávneného označil ako MINIHOTOVOST, SE, so sídlom Příkop

843/4, Zábrdovice, 602 00 Brno, Česká republika (v tom čase, teda 11. 05. 2021 už mal oprávnený sídlo na adrese T. G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclá) a následne vec predložil odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní oprávneného, t.j. spoločnosti MINIHOTOVOST, SE proti uzneseniu zo dňa 18. 09. 2017 v spojení s opravnými uzneseniami zo dňa 02. 05. 2018 a 11. 05. 2021.

22. Podľa § 243d (prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2015) ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z.z. súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu,4ead) vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

Na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu,4ead) a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

Podľa § 243f (prechodné ustanovenia k úpravám účinným dňom vyhlásenia) ods. 1, 2 vyššie citovaného zákona, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

Na exekučné konania podľa odseku 1, v ktorých do účinnosti tohto zákona nebolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia sa ustanovenia § 39 ods. 4 a § 40 použijú rovnako.

Podľa § 243h (prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. apríla 2017) ods. 1 vyššie citovaného zákona, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

23. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov účinnom do 31. 03. 2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

Podľa § 41 ods. 1, 2 písm. d/ vyššie citovaného zákona, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

d/ vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2, 3 vyššie citovaného zákona, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. *) Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore4ead) preskúma okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu4ead) a či je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z podmienok podľa prvej bety, žiadosť o udelenie poverenia zamietne.

24. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

25. V predmetnej veci súd prvej inštancie pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie dôsledne preskúmal podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že v prípade, ak súd zistí rozpor týchto listín so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku teda ukladá exekučnému súdu pri rozhodovaní o udelení poverenia preskúmať súlad exekučného titulu so zákonom. Súladom exekučného titulu so zákonom pritom treba rozumieť nielen formálne náležitosti exekučného titulu, ale aj to, či na jeho základe možno exekúciu vykonať, teda či tu nie je taká právna úprava, ktorá by bránila vykonaniu exekúcie na základe tohto exekučného titulu. Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

26. Rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli. Ak v určitej veci nedošlo k platnému uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Keby exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Išlo by o akceptáciu „rozhodnutia“ nevykonateľného, majúceho účinky paaktu. Skutočnosť, že účastník rozhodcovského konania, ktorý v exekučnom konaní vystupuje v procesnom postavení povinného, v rozhodcovskom konaní prípadne nenamietal neexistenciu rozhodcovskej zmluvy, prevzal rozhodcovský rozsudok a nevyužil možnosť domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku žalobou podanou na príslušnom súde, je tu irelevantná.

27. Aj v preskúmvanej veci bol preto plne opodstatnený a zákonom podložený postup exekučného súdu, ktorý skúmal, či bola v danej veci medzi účastníkmi konania platne uzavretá rozhodcovská zmluva. Uvedený postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k „zrušeniu“ tohto rozhodnutia. Exekučný súd v súlade so zákonom skúmal, či oprávneným predložený rozhodcovský rozsudok je vykonateľný exekučný titul, medziiným či ho vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor. Pri riešení tejto otázky nebol exekučný súd viazaný tým, ako ju vyriešil rozhodcovský súd. Možno preto uzavrieť, že aj v rámci daného exekučného konania bol všeobecný súd oprávnený skúmať rozhodnutie označené v exekučnom konaní ako exekučný titul z toho hľadiska, či nejde o rozhodnutie ničotné, ktoré nevyvoláva žiadne právne účinky.

28. Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie, či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 6 Cdo 1/2012 zo dňa 21. 03. 2012). Aj v prípade, že spotrebiteľ nevyužil právnu možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy, je exekučný súd povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a prípadne aj konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci materiálnu

nevykonateľnosť takéhoto rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 5Cdo 230/2011 zo dňa 18. 09. 2012).

29. Odvolací súd považuje za správny právny názor súdu prvej inštancie, že predmetná zmluva o úvere zo dňa 10. 01. 2014 je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase jej uzavretia (teda v znení účinnom od 01. 01. 2008), podľa ktorého je irelevantná právna forma zmluvy, a teda medzi oprávneným a povinným bol založený na jej základe spotrebiteľský vzťah. Uvedenú zmluvu uzatvoril dodávateľ - oprávnený ako právnická osoba, pričom pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti so spotrebiteľom - povinným ako fyzickou osobou, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (ust. § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka), resp. oprávnený takéto konanie povinného nepreukázal. V zmysle ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď na vzťah účastníkov konania aplikoval aj príslušné právne normy chrániace spotrebiteľa.

30. S poukazom na vyššie uvedené sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že v danej veci je potrebné za neprimeranú považovať rozhodcovskú zmluvu uzatvorenú medzi oprávneným a povinným dňa 10. 01. 2014, teda uzatvorenú v rovnaký deň ako oprávnený s povinným uzavrel zmluvu o úvere. Uvedená rozhodcovská zmluva bola uzavretá v typizovanej formulárovej podobe, oprávnený ju predkladal povinnému v predtlačí, dopĺňali sa len údaje o povinnej osobe ako meno, bydlisko a dátum narodenia. Veriteľ (oprávnený) potom mohol na základe tejto rozhodcovskej zmluvy vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorý sám určil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný. Spotrebiteľ týmto stratil právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Odvolací súd v tomto smere zastáva názor, že o nekalú zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak spotrebiteľ má podľa nej možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym všeobecným súdom, ale ak by sa podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa (veriteľa), spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Sám veriteľ (oprávnený) zostavil znenie rozhodcovskej zmluvy v jej vopred pripravenej formulárovej podobe.

31. Odvolací súd k tomu ešte uvádza, že vznik rozhodcovskej zmluvy vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa a jeho slobodnú voľbu o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Dĺžnik, ktorému je predložená typová spotrebiteľská zmluva v predtlačí, nemá vzhľadom na takúto podobu zmluvy v zásade reálnu možnosť ovplyvniť jej obsah. Predtlačené poučenie oprávneného v rozhodcovskej zmluve o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy za situácie, keď je rozhodcovská zmluva uzatváraná v rovnaký deň spolu s úverovou zmluvou, odvolací súd nepovažuje za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov rozhodcovského konania. Povinný v takejto situácii mohol ľahko nadobudnúť dojem, že ide o tú istú úverovú zmluvu pozostávajúcu z viacerých listín a že pokiaľ úver chcel získať, bol povinný podpísať všetky listiny predložené oprávneným. Odvolací súd v tomto smere ešte uvádza, že spotrebiteľ (povinný) ako slabšia zmluvná strana, neprofesionál, nie je často schopný v danom momente pochopiť a zvážiť všetky dôsledky predložených dokumentov obsahujúcich terminologicky náročný a rozsiahly neprehľadne štruktúrovaný text a v časovej a finančnej tiesni, v ktorej sa nachádza, neraz pristúpi aj na také podmienky zmluvy, na ktoré by za iných okolností nikdy nepristúpil.

32. Z predložených listín nevyplýva, že by si uzavretie rozhodcovskej zmluvy v takomto znení výslovne vymienil povinný a vzhľadom na charakter zmluvy nemožno dospieť k záveru, že by povinný mal možnosť do obsahu zmluvy akýmkoľvek spôsobom zasahovať, teda že by povinný napríklad mohol ovplyvniť výber rozhodcovského súdu, miesto rozhodcovského konania, spôsob konania (s pojednávaním, bez pojednávania) a podobne. Rozhodcovská zmluva navyše nebola uzatvorená v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu, teda v čase, keď spotrebiteľa, často pod vplyvom finančnej núdze, pri uzatváraní zmluvy opomenú zachovať náležitú obozretnosť. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad podľa ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti a argumenty tunajší krajský súd považoval námietky oprávneného vznesené v odvolaní za nedôvodné. Povinný sa v posudzovanej veci reálne vopred vzdal svojho práva na účinnú ochranu v konaní pred všeobecným súdom, a to v pozícii a situácii, v ktorej vystupoval ako spotrebiteľ, teda ako slabšia zmluvná strana

a pri nemožnosti reálne vplývať na obsah zmluvy, čo je v podmienkach právneho štátu podľa názoru odvolacieho súdu neprijateľné.

33. Vychádzajúc z komplexnej úpravy rozhodcovskej zmluvy je potom potrebné túto považovať v celosti za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda povinného, a to podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v príslušnom znení. Rozhodcovskú zmluvu preto odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie vyhodnotil ako nekalú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka platnom a účinnom v čase jej uzavretia.

34. Odvolací súd poukazuje na to, že pokiaľ je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória aj prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nie sú žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. Zároveň týmto vzniká základ pre docielenie skutočnej rovnosti, pretože na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihliadne aj bez návrhu a rovnako aj bez návrhu súd exekúciu zastaví, ak ide o plnenie z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky (v tomto prípade zamietne žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie). Ak je takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou samotná rozhodcovská doložka a dodávateľ ju použije, ide o výkon práv v rozpore s dobrými mravmi (uznesenie Ústavného súdu SR v konaní pod sp. zn. IV. ÚS 55/2011 zo dňa 24. 02. 2011).

35. Taktiež odvolací súd poukazuje na to, že za individuálne dohodnutú zmluvu sa nepovažuje zmluva, ktorá bola vopred dodávateľom (veriteľom) naformulovaná a spotrebiteľ jej obsah nemal možnosť ovplyvniť. Rozhodcovská zmluva sa nestáva individuálne dohodnutou ani tým, že spotrebiteľ má v úzkej časovej lehote hneď po jej podpise právo od tejto zmluvy odstúpiť. Uvedené tiež nič nemení na neprijateľnom charaktere rozhodcovskej zmluvy, keď v posudzovanom prípade bola spotrebiteľovi v konečnom dôsledku odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom vo všetkých prípadoch, ak dodávateľ podá voči nemu žalobu na rozhodcovskom súde. Odvolací súd zároveň dodáva, že kto mlčí tam, kde nie je povinný sa vyjadriť, nie je možné toto jeho mlčanie považovať ani za súhlas ani za nesúhlas. Dodávateľ núti spotrebiteľa spotrebiteľskou zmluvou ku konaniu, ktoré nie je povinný vykonať, s cieľom dosiahnutia prejednávania veci pred rozhodcovským súdom a obchádzania ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa. Znenie rozhodcovskej zmluvy nemusí odporovať doslovnému zneniu zákonného ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby predmetné ustanovenie dodržané nebolo, teda zákon obchádza. O obchádzanie zákona ide vtedy, ak je právnym úkonom dohodnuté niečo, čo síce nie je so zákonom v priamom rozpore, avšak svojimi dôsledkami sleduje cieľ, aby zákon nebol dodržaný (nálež Ústavného súdu SR v konaní pod sp. zn. PL. ÚS 16/95 zo dňa 24. 05. 1995).

36. S poukazom na uvedené zistenia odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie v danom prípade správne právne posúdil, že rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcovským súdom na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, nie je spôsobilým exekučným titulom podľa ust. § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku a správne žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku).

37. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravnými uzneseniami zo dňa 02. 05. 2018 a zo dňa 11. 05. 2021 potvrdil.

38. Odvolací súd takto rozhodol pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (ust. § 420 - ust. § 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu

od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.